

تبیین ضوابط طراحی پارک‌های علم و فناوری با تأکید بر شاخص‌های توسعه پایدار شهری

۱- علی فریدافشار - ۲- غزال صفدریان *

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

۲- گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

چکیده

پارک علم و فناوری سازمانی است که به وسیله متخصصان حرفه‌ای اداره می‌شود و هدف اصلی آن افزایش ثروت جامعه از طریق تشویق و ارتقاء فرهنگ نوآوری و افزایش توان رقابت در میان شرکتها و مؤسساتی است که متکی بر علم و دانش در محیط پارک فعالیت می‌کنند. در واقع پارک‌های علم و فناوری باین هدف ایجاد می‌شوند که شکاف بین صاحبان ایده و صنعت را پر کنند. امروزه شکل‌گیری و توسعه بسیاری از پدیده‌های نو ظهور فناوری از درون پارک‌های علم و فناوری اتفاق می‌افتد پارک‌های فناوری نوید توسعه تکنولوژی در آینده را می‌دهند آنها پذیرای هر حرکت و ایده جدید و اشخاص حقیقی برای همکاری با یکدیگر در یک منطقه تجاری و بنگاه عمومی با سازمانهای مردمی هستند. در این راستا هدف این پژوهش افزایش بهره‌وری از این قبیل پارک‌ها با استفاده از راهکارهای مبتنی بر توسعه پایدار می‌باشد. در ابتدا به بررسی مبانی نظری در قالب توسعه پایدار و پارک‌های علم و فناوری پرداخته می‌شود، که این موضوع با بررسی نمونه‌های موردی جهانی، بهینه‌ترین حالت طراحی همچنین تشریح منابع که یکی از عوامل مهم در تقلیل هزینه‌های بالاسری، در نهایت منجر به صرفه جویی اقتصادی و توسعه پایدار خواهد شد. در ادامه پس از بررسی نمونه‌های مطالعاتی موجود و با توجه به مبانی نظری به ارائه راهکارهای طراحی پارک‌های علم و فناوری پرداخته می‌شود. روش تحقیق در پژوهش حاضر از نوع کیفی و کاربردی است و از منابع کتابخانه‌ای و میدانی استفاده شده است.

واژگان کلیدی: پارک علم و فناوری، توسعه پایدار، توسعه، طراحی معماری